

Rectoria de Sant Andreu de Ramió

Fogars de la Selva

Ubicació

Lloc/Adreça: Sant Andreu de Ramió
Emplaçament Veïnat de la Vall de Ramió
Alçada: 80

Coordenades:

Latitud: 41.71236
Longitud: 2.61
UTM Est (X): 467556
UTM Nord (Y): 4617914

Classificació

Número de fitxa 08082 - 143
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Modern Contemporani
Segle XVI-XXI
Estat de conservació Bo
Protecció Legal
Tipus de protecció: BPU
Observacions protecció: Nivell 3 del Catàleg de Béns Protegits.
Data aprovació: dc., 31/10/2012 - 12:00
Número inventari Sí (IPA)
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil
Ús actual: Residencial - cultural - productiu
Titularitat Privada
Titular: 08081A012001270001ZU
Fitxes associades:

Autoria de la fitxa Jordi Montlló Bolart
Data de registre de la fitxa: dv., 21/01/2022 - 17:39

Descripció

La rectoria de Ramió està situada a la vall de Ramió, entre la riera de Ramió i el torrent de mas Massó. S'alça al darrera mateix de l'església de Sant Andreu de Ramió. S'hi observen varis edificis annexats, els darrers fruit de la última reforma, l'any 1986.

Orientat al nord est hi ha un edifici de planta rectangular, amb cobert a dues vessants al qual s'hi troba annexat un segon edifici de les mateixes característiques però amb més alçada que per la façana orientada al nord-oest presenta dos contraforts. La façana principal està orientada al sud-est. Està protegida per una galeria porxada amb cobert a un sol vessant, amb el ràfec paral·lel a la façana i bigam de fusta. A la planta pis cinc arcades sostingudes per columnes, que a més de la barana de ferro, disposen d'un vidre. Mentre que a la part inferior, hi ha tres arcades sostingudes per dos pilars. El sostre és de biga de formigó amb revoltó pintat. A l'interior d'aquest espai hi ha una portalada amb muntants de pedra i llinda gravada amb la data de 1619 . A la seva dreta una finestra resseguida de carreus de granit i reixa de barrots (de la qual en manquen dos de verticals) i, a l'extrem dret, una cisterna de recollida d'aigües pluvials. L'espai davanter, entre la rectoria i la paret de tramuntana de l'església està enrajolat amb rajol vermell.

Els edificis més moderns estan adossats en part a les façanes nord-oest i sud-est; el cobert és a un sol vessant. Totes les façanes estan arrebossades i pintades a excepció dels carreus de les obertures i els dos contraforts i una pica de granit.

L'interior de l'edifici està totalment reformat en casa de colònies, amb amplis dormitoris, una sala d'estar amb llar de foc, biblioteca i sales de tallers. A la segona planta hi ha el menjador, la cuina, bany i altres dormitoris.

En una llinda situada a l'interior de la casa hi ha gravada la inscripció "JOAN SOLER-

Observacions:

A la façana principal, a mà esquerra destaca una placa de marbre que sembla tallada on es pot llegir "PUEBLO / DE REMIÑÓ / DISTRITO DE / (s'endevinen els caps de la paraula FOGÁS)". Al dessota, format per quatre rajols ceràmics de fons blanc i lletra amb emmarcat blau, "FOGAS DE TOR=/ DERA, PARTI=/DO JUDICIAL/ DE AREÑS DE MAR / PROVINCIA DE / BARCELONA." A mà dreta hi ha un escut del segle XVII, amb marc interior oval on s'hi representa un arbre i al dessota de les arrels, el cognom "MORAGAS". Aquest cognom estaria relacionat amb el reverend Antich Moragues (†1625), rector que fundà els primers llibres parroquials de l'església de Ramió l'any 1594.

Història

Segons els llibres parroquials més antics, dels segles XVI i XVII, tot sembla indicar que on ara hi ha l'actual rectoria, s'hi hauria alçat l'antic mas Reminyó.

L'any 1597, en el llibre d'òbits consta la defunció de Francesca Reminyona.

L'any 1581 mor madona Elisabet Reminyona i quatre mesos més tard ho fa el seu fill, Antoni Reminyó, fadrí.

L'any 1629 Joan Marquès, d'origen francès, vidu i masover del mas Ramió, és enterrat al fossar de Remió.

L'any 1644 hi ha el bateig de Jordi Bruguera, fill de Pere Bruguera i d'Anna del mas Ramió.

L'any 1655 hi ha el bateig d'Anna, filla de Janot Casanoves i Maria, habitants del mas Ramió.

L'any 1662 viuen en el mas, el matrimoni format per Jeroni Mainou i Casesvelles i Maria amb els seus fills, que sembla que ja hi viuen almenys, des de fa una vintena d'anys. Aquest fet queda comprovat per la mort d'una filla d'aquests l'any 1647 i el bateig d'un noi, en Josep, l'any 1651.

Segons els mateixos documents, l'any 1664 aquest matrimoni bateja el seu altre fill, Miquel. Isidre Oller el propietari del mas, serà el padrí. El document també ens diu que estava casat amb Maria i que el seu padrí de casament fou el xerraire d'Arbúcies, Miquel Verdaguer.

La darrera dada coneguda és la de 1726, on consta que en el mas hi habiten una matrimoni de masovers format per Bonaventura Torres i la seva esposa Teresa.

En el decurs del segon quart del segle XVIII aquest nom desapareix per complert dels llibres eclesiàstics.

L'any 1873 segons el cadastre, es construí el porxo de la façana.

La casa actual és fruit de les obres d'ampliació i condicionament realitzada l'any 1986 amb motiu de la instal·lació d'una casa de colònies.

A partir dels llibres parroquials, es pot seguir l'estada dels diferents capellans, al menys a partir de 1594 quan el rector de Sant Andreu de Ramió, Antich Moragues, funda els primers llibres parroquials.

Després d'ell fins a 1632 ocupà el càrrec, Joan Pareta.

Joan Vila ho fou fins l'any 1644.

De 1644 fins 1665 fou rector mossèn Miquel Roura.

De 1665 fins 1671 fou rector Batista Rigort.

Pels volts de 1672 arriba mossèn Joan Soler.

L'any 1732 mor el rector Josep Vernet que sembla ho havia estat durant trenta anys. Fou enterrat a la capella dedicada a Nostra Senyora del Roser.

Fins l'any 1738 hi ha constància del rector Prim Serra.

De 1738 fins l'any 1741 hi haurà mossèn Tomàs Fàbregas.

Els dos anys següents hi ha dos rectors, mossèn Francesc Puig i mossèn Francesc Baix.

De 1781 fins 1789, Josep Gener.

De l'any 1789 fins a tombar del segle XIX, concretament l'any 1804, el rector mossèn Francesc Castellar.

A partir de 1804 fins l'any 1814, ho fa mossèn Domingo Vinyes.

El segueix mossèn Narcís Morell, que hi restarà fins l'any 1840.

De 1841 fins l'any 1846, el prevere i ecònom Ramon Soteras.

De 1846 fins l'any 1873, mossèn Antoni Pagès.

De 1873 fins l'any 1878 el prevere, Francesc Gimbernat.

De l'any 1879 fins l'any 1890, el rector Francesc Xifreda.

De 1890 fins a 1892, mossèn Narcís Palau.

De 1892 fins 1894, mossèn Antonino Roca.

Fins el 1904, Josep Riera.

L'any 1905 i fins 1912, mossèn Joan Font i Arola (viurà a la rectoria amb Sebastià Font i Caterina Font)

De 1912 fins a 1936, Esteve Campassol Subiràs (viurà a la rectoria amb Núria Ferrés Ferré i Elionor Ferrés i Ferré; a partir de 1920 amb Adela Campassol i Joaquina Vidal i de 1928 fins a 1934 amb la vídua Carme Costa i el seu fill, Pere Martorell Costa)

Des de 1939 fins l'any 1944, mossèn Darius Pastells, rector d'Hostalric, que consta en el llibre de Baptismes.

L'any 1946 hi ha mossèn Joan Escapa.

A partir de 1947 i fins 1966 torna a aparèixer mossèn Darius Pastells d'Hostalric.

Bibliografia

AJUNTAMENT DE FOGARS DE LA SELVA (2012). Catàleg de Béns Protegits; dins *Pla d'Ordenació Urbanística Municipal de Fogars de la Selva*.

AJUNTAMENT DE FOGARS DE LA SELVA (2012). Catàleg de masies i cases rurals en sòl no urbanitzable; dins *Pla d'Ordenació Urbanística Municipal de Fogars de la Selva*.

FUGAROLAS i MASÓ, Jaume i VILÀ i CAMPS, Josep (2007). *Fogars de La selva, temps ha*. Fogars de La Selva: Edició dels autors.

LLINÀS i POL, Joan i MERINO SERRA, Jordi (2001). El patrimoni de la Selva: inventari històric, artístic i arqueològic dels municipis de la comarca. Consell Comarcal de La Selva.

